

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδελτιοποίηση, τη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή Αθήνα, 2023.02.08 11:39:45 ΕΕΤ, Η Γραμματέας: ΧΕΝΙ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Αρ. Απόφασης

Ε.Σ.Υ.../2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΓΑΚ 14548/2019 ΕΑΚ 842/2019)

-----*

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Χρυσούλα Γκούμα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από το Γραμματέα Δημήτριο Μπασέτα.

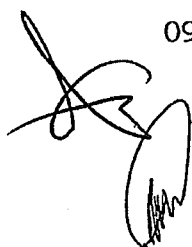
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 3 Δεκεμβρίου 2021 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της εκκαλούσας-μετέουσας στη δίκη πιστώτριας: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ύθωνος αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 996866969, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias A.E.» λόγω διάσπασης της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της πρώτης (άρθρο 16 του ν. 2515/1997 και άρθρα 57παρ. 3

και 59-74 του ν. 4601/2019-ανακοινώσεις για καταχώρηση στο ΓΕΜΗ 31907 και 31909/20.03.2020), η οποία παρίσταται ως μη δικαιούχος διάδικος κατά το άρθρο 225 ΚΠολΔ, λόγω τιλοποίησης-εκχώρησης των 650001184462 και 650001223329 συμβάσεων στεγαστικών δανείων στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «PILLAR FINANCE DAC», της οποίας διαχειρίστρια είναι η εταιρεία με την επωνυμία «doValue Greece Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις», η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Χρήστου Χρυσανθακόπουλου.

Των εφεσιβλήτων-εκ των οποίων η πρώτη αιτούσα και οι λοιπές μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες: 1)

),
του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη, 2) εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «POLIS DANIA LIMITED», ήδη «Polis Dania Designated Activity Company (Polis Dania DAC), η οποία εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας (32 Molesworth Street, Dublin 2 Ireland) και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL PLC», που εδρεύει στο Λονδίνο, η οποία (POLIS DANIA LIMITED) εκπροσωπείται νόμιμα στην Ελλάδα από τη διαχειρίστρια της τιλοποιημένης απαίτησης ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΚΚΡΟΘΑΝΙΚ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Οθωνος αρ.8) και η οποία εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», με ΑΦΜ 094014298, που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ημερικτής αρ.4) και η οποία εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και 4) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», με ΑΦΜ 094014249, που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αρ. 40) και

22
2
...φύλλο της ... 84 .../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL plc», που εδρεύει στο Λονδίνο και είναι εγκατεστημένη στην Ελλάδα (οδός Όθωνος αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα, ήδη πρώτη εφεσίβλητη, με την από 17.03.2014 αίτησή της προς το Ειρηνοδικείο Αθηνών, που κατατέθηκε με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2155/2014, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την 3046/2018 οριστική απόφασή του δέχθηκε την αίτηση.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε η μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια, ήδη εκκαλούσα, με την από 04.06.2018 έφεσή της προς το Δικαστήριο τούτο, που κατατέθηκε με γενικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου και ειδικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Υ' Απὸν Αριθμὸν 6488ΣΤ' /12.04.2021, 6504ΣΤ' /12.04.2021,

6490ΣΤ' /12.04.2021 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Πρωτοδικείου Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών (ΖΑ Πλ. Νυδίου) Στραυρόπουλου, που νομίμως προσκομίζονται από την εκκαλούσα, προκύπτει ότι ακριβή επικυρωμένα αντίγραφα της υπό κρίση έφεσης, με τις πράξεις κατάθεσης και ορισμού δικάσιμου, καθώς και κλήσεις προς παράσταση κατά τη συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επιδόθηκαν νομότυπα και

εμπρόθεσμα, με επιμέλεια της εκκαλούσας, στη δεύτερη, στην τρίτη και στην τέταρτη των εφεσιβλήτων, οι οποίες δεν εμφανίσθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στην ως άνω δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και, συνεπώς, πρέπει να δικασθούν ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, θα προχωρήσει στη συζήτηση της έφεσης σαν να ήταν και αυτές παρούσες (άρθρα 524 παρ. 4 και 764 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως το άρθρο 524 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 44 παρ. 1 του ν. 3994/2011), χωρίς να ορίσει παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας, διότι η άσκηση του ένδικου αυτού μέσου δεν προβλέπεται στην προκείμενη περίπτωση (άρθρο 14 του ν. 3869/2010). Επιπλέον, για το παραδεκτό της συζήτησης της προκείμενης έφεσης, ακριβές αντίγραφο αυτής, με τις πράξεις κατάθεσης και ορισμού δικασίμου, καθώς και κλήσεις προς παράσταση κατά τη συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επιδόθηκε νομότυπα και προς τον Εμμανουήλ Βουλγαράκη, ενεχόμενο ως συνοφειλέτη και εγγυητή σε δάνεια της πρώτης εφεσιβλήτης (βλ. την προσκομιζόμενη από την εκκαλούσα 6666ΣΤ'/17.05.2021 έκθεση επίδοσης του ίδιου, ως άνω, δικαστικού επιμελητή), ο οποίος δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο.

Η υπό κρίση έφεση κατά της οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που δίκασε, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, επί της από 17.03.2014 (αφ. και δικ. 2155/2014) αιτήσεως, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις (άρθρα 14 του ν. 3869/2010, 17Α, 495, 499, 511, 513 παρ.1β, 516, 517, 518 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 741 και 761 του ίδιου Κώδικα), δεδομένου ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης, ενώ από τη δημοσίευσή της (23.04.2018) έως την κατάθεση του δικογράφου της

3ο φύλλο της .../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

έφεσης στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου (04.06.2018) δεν παρήλθε διετία (άρθρο 518παρ. 2 ΚΠολΔ). Επομένως, δεδομένου και του ότι κατατέθηκε από την εκκαλούσα το νόμιμο παράβολο, κατ' άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, όπως η διάταξη αυτή προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4055/2012, πρέπει η υπό κρίση έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω, κατά την ίδια, ως άνω, διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων της (άρθρ. 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

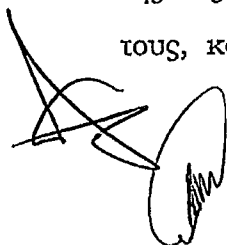
Με την από 17.03.2014 (αρ. κατ. δικ. 2155/2014) αίτησή της προς το Ειρηνοδικείο Αθηνών η αιτούσα, ήδη πρώτη εφεσίβλητη, επικαλούμενη μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της και έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας, εκθέτοντας την κατάσταση της περιουσίας της και των εισοδημάτων της, τα στοιχεία των πιστωτριών της και των απαιτήσεών τους, ζήτησε να επικυρωθεί το περιεχόμενο στην αίτησή της σχέδιο ησδιευθέτησης οφειλών, προκειμένου να αποκτήσει ισχύ δικαστικού συμβιβασμού και επικουρικά σε περίπτωση μη επικύρωσής του, να διευθετηθούν οι οφειλές της, με σκοπό τη μερική απαλλαγή της από αυτές, διά του καθορισμού καταβολών (άρθρο 8παρ. 2 του ν. 3869/2010) και με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της (άρθρο 9παρ. 2 του ν. 3869/2010).

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δικάζοντας κατά τις διατάξεις της έκουδίας δικαιοδοσίας (άρθρα 739επ. ΚΠολΔ και 3περ. 2 του ν. 3869/2010), εξέδωσε την 3046/2018 οριστική απόφασή του, με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αίτηση ως κατ' ουσίαν βάσιμη, ως προς το επικουρικό της σκέλος, ρυθμίζοντας τις οφειλές της αιτούσας προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες, ως εξής: 1) Καθόρισε τις μηνιαίες επί πενταετία καταβολές της αιτούσας προς τις πιστώτριες στο ποσό των 80 ευρώ αλληλεγγύως, συμμετρως διανεμόμενο στις οφειλές της κατά τα

αναφερόμενα στο σκεπτικό της εκκαλουμένης, το οποίο όρισε καταβλητέο εντός του πρώτου τριημέρου κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον πρώτο μετά τη δημοσίευση της εκκαλουμένης μήνα, 2) εξαιρέσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας και 4) καθόρισε το καταβλητέο για την εξαιρέση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της ποσό των 147 ευρώ, που θα καταβάλλεται μηνιαίως, αλληλεγγύως, επί 20 έτη, μετά τη συμπλήρωση πενταετίας.

Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια, ήδη εκκαλούσα, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» με την υπό κρίση έφεσή της, για τους σ' αυτήν αναφερόμενους λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητεί δε την εξαφάνισή της, με σκοπό να απορριφθεί η αίτηση.

Από το συνδυασμό των άρθρων 216παρ. 1, 747 ΚΠολΔ, 1 και 4 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι για να είναι ορισμένη η αίτηση για υπαγωγή στις διατάξεις του ν. 3869/2010 πρέπει να αναφέρει: 1) τη μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος - φυσικού προσώπου, η οποία πρέπει να υφίσταται τόσο κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης όσο και κατά το χρόνο συζήτησης αυτής, 2) την έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας, 3) την κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και ειδικότερα τα στοιχεία που συνιστούν το ενεργητικό αυτής, στο οποίο (ενεργητικό της περιουσίας) περιλαμβάνονται ιδίως ακίνητα του οφειλέτη, στα οποία έχει εμπράγματο δικαίωμα με περιουσιακή αξία, αξιόλογα κινητά πράγματα (όπως αυτοκίνητο, μηχανήματα), και απαιτήσεις κατά τρίτων (όπως καταθέσεις σε τράπεζες, αξιώσεις δεδουλευμένων μισθών), 4) την κατάσταση εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, 5) την κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεών τους, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 6) το σχέδιο διευθέτησης

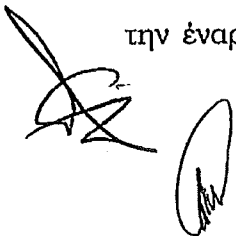

4^η φύλλο της ... 2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

οφειλών και αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από τον νόμο απαλλαγή του (Ι. Βενιέρη, ό.π., σελ.175, πρβλ. και σε Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εκδ. 2016, υπό άρθρο 4, σελ.116 επ.). Αντίθετα, δεν απαιτείται για το ορισμένο της αίτησης να αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους ο αιτών οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, αφού τούτο δεν προκύπτει από τις διατάξεις του νόμου, αλλά θα αποτελέσει περιεχόμενο σχετικού ισχυρισμού του πιστωτή η εκ δόλου του οφειλέτη πρόκληση μόνιμης αδυναμίας (βλ. Αθ. Κρητικό, ό.π., εκδ. 2014 σελ. 127), ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατά τρόπο ορισμένο και να τον αποδείξει (ΑΠ 65/2017, ΑΠ 951/2015, ΑΠ 1226/2014 ΤΝΠ ΔΣΑ), ούτε, τέλος, η ανάλυση των εισοδημάτων του αιτούντος κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων και η διαμόρφωσή τους μέχρι την περιέλευσή του σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής, αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για τη θεμελίωση της αίτησης, αλλά στοιχεία που ανάγονται στο πραγματικό της υπόθεσης και δύνανται να προκύψουν από τις αποδείξεις κατά την ουσιαστική εξέταση της υπόθεσης. Στην προκείμενη περίπτωση, η ένδικη αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, αφού από την επισκόπηση του περιεχομένου του δικογράφου της προκύπτει ότι αυτή περιέχει όλα τα στοιχεία που κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 216παρ. 1, 747 ΚΠολΔ, 1 και 4 του ν. 3869/2010 είναι αναγκαία για τη θεμελίωσή της και ειδικότερα αναφέρεται σ' αυτήν ότι η αιτούσα δεν έχει εμπορική ιδιότητα και, συνακόλουθα, πτωχευτική ικανότητα, ότι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, χωρίς περαιτέρω για το ορισμένο της αίτησης να απαιτείται να καθορίζεται επακριβώς ο χρόνος που αυτή περιήλθε στην ως άνω κατάσταση, και, επιπλέον, στο δικόγραφο της αίτησης αναφέρεται η κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της, η οικογενειακή της

κατάσταση και οι αναγκαίες δαπάνες διαβίωσής της, η κατάσταση των πιστωτών της και οι απαιτήσεις τους, με επικαιροποίηση των στοιχείων αυτών κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, καθώς και το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, με αίτημα ρύθμισης αυτών, με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή της. Εξάλλου, η μη αναφορά της αιτίας περιέλευσής της σε μόνιμη αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών της, όπως και η μη αναφορά του ύψους των εισοδημάτων της κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών της υποχρεώσεων και κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε έκτοτε μέχρι την περιέλευσή της σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της δεν καθιστούν την αίτηση αόριστη, αφού, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στην πιο πάνω μείζονα σκέψη, τα στοιχεία αυτά δεν αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο της αίτησης του οφειλέτη για την υπαγωγή των οφειλών του στις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010. Ως, εκ τούτου, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε την αίτηση ορισμένη δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων και ο πρώτος λόγος έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα-μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια επαναφέρει ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου τον περί αοριστίας του δικογράφου της αίτησης ισχυρισμό της, είναι απορριπτέος ως κατ' ουσίαν αβάσιμος.

Με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 («Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων...»), όπως το άρθρο αυτό ίσχυε και εφαρμόζεται στην προκειμένη υπόθεση πριν αντικατασταθεί με το άρθρο 1 παρ. 1 της ΥΠΟΠΑΡ. Α.4 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (ΦΕΚ 94/Α/14-8-2015) που καταλαμβάνει, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 2 της ΥΠΟΠΑΡ. Α.4 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου, τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του, ορίζεται ότι «φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν

A handwritten signature in black ink is located at the bottom left of the page. To its right is a circular stamp, also in black ink, which appears to be a seal or official mark. The signature is somewhat stylized and difficult to decipher.

Σφ. φύλλο της .../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

πωρευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής». Σύμφωνα με την διάταξη αυτή, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη (και γενική) αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο ν. 3869/2010 θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από την γενική θεωρία του αστικού δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πλαισίου, προβλέπεται στην διάταξη του άρθρου 330 του Α.Κ., με την οποία ορίζεται ότι «ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσης του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές». Η εν λόγω διάταξη θεοπίζει δύο μορφές πλαισίου, το δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και τη νομολογία. Η έννοια του δόλου, όπως γίνεται δεκτή στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. 1 Π.Κ., που ορίζει ότι «Με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξεως. Επίσης όποιος γνωρίζει ότι από την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται». Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που «θέλει» την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξεως του και, παρά ταύτα,

δεν εγκαταλείπει αυτήν. Αντίθετα, με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξεως του και το «αποδέχεται» (ΟΛΑΠ 4/2010, ΟΛΑΠ 8/2005 ΤΝΠ ΔΣΑ). Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφισταμένη ενοχή (ΑΠ 677/2010 ΤΝΠ ΔΣΑ). Δόλο, κατά συνέπεια, συνιστά η περίπτωση εκείνη του δράστη κατά την οποία επιδοκιμάζει, δηλαδή προβλέπει, το αποτέλεσμα ως ενδεχόμενο και τελικά το αποδέχεται. Ο δόλος σχετίζεται και αφορά πάντα πράξη και αυτή θα είναι η απαγορευμένη από το δίκαιο στον δράστη αθέτηση ενοχικής υποχρέωσης ή γενικότερα αδικοπραξία κ.λπ. Μεταξύ των εννοιολογικών στοιχείων του δόλου είναι και η πρόβλεψη του δράστη ότι η συμπεριφορά του θα προκαλέσει καθυστέρηση στην εκπλήρωση της υποχρέωσης του ή θα προκαλέσει το γεγονός της αδυναμίας παροχής του, συνείδηση, δηλαδή του δράστη για τον κίνδυνο επελεύσεως των αποτελεσμάτων αυτών. Για τα ανωτέρω αρκεί και απαιτείται η πρόβλεψη και η αποδοχή του παρανόμου αποτελέσματος σε γενικές γραμμές και κατά τα γενικά ουσιώδη γνωρίσματα του. Η ακριβής έκταση της ζημίας, οι λεπτομέρειες ή οι ιδιότητες του προσβαλλόμενου αγαθού και οι λοιπές περιστάσεις που καθορίζουν το μέγεθος της προσβολής δεν απαιτείται να προβλέπονται σαφώς, τουλάχιστον στον βαθμό που δεν ανάγονται από το νόμο σε κρίσιμα για την ύπαρξη της ευθύνης περιστατικά. Στην περίπτωση του ν. 3869/2010 ο νόμος χρησιμοποιεί την έννοια του δόλου και την συνδέει με μια πραγματική κατάσταση, που είναι η μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών. Περαιτέρω, από την διατύπωση της παρ. 1 εδάφ. α' του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην «περιέλευση» του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης (και γενικής) αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το

62
...φύλλο της ... 2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

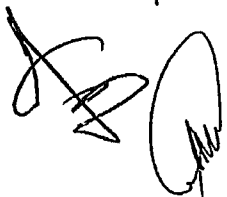
στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει τόσο κατά το χρόνο ανάληψης της οφειλής, όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη αυτής. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο, είτε είναι αρχικός, είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον οφειλέτη εκείνον, ο οποίος καρπούται οφέλη από την υπερχρέωση του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους, είτε από δική του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (ΑΠ 286/2017, ΑΠ 153/2017, ΑΠ 65/2017 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο δόλος του οφειλέτη πρέπει να συνδέεται με την πρόκληση της μόνιμης (και γενικής) αδυναμίας να εξοφλήσει τα χρέη του, δηλαδή η πρόκληση της μόνιμης αδυναμίας πρέπει να οφείλεται σε δόλο του. Όπως, εξάλλου, προκύπτει από την πρόβλεψη του εδαφίου β' της παρ. 1 του ίδιου άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υποθέσεως δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και γι' αυτό παραλείφθηκε στο νόμο, κατά πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατά τρόπο ορισμένο, δηλαδή με σαφή έκθεση των γεγονότων που τον θεμελιώνουν (πρβλ. άρθρο 262 παρ. 1 του ΚΠολΔ) και να τον αποδείξει (ΑΠ 286/2017, ΑΠ 153/2017, ΑΠ 65/2017 ΝΟΜΟΣ).

Από ανωμοτί κατάθεση της αιτούσας, που εξετάσθηκε στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η οποία περιέχεται στα

ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομίζονται από τους παριστάμενους διαδικούς, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο (άρθρο 336παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, ήδη εκκαλούσα,

γεννήθηκε το έτος 1955 και είναι παντρεμένη με τον [ ] με την οποία απέκτησαν τρία ήδη ενήλικα τέκνα, τον [ ] τον [ ] και τον [ ] ηλικίας κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου αντίστοιχα. Το μοναδικό ατομικό της εισόδημα αποτελούσε μέχρι το χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου το μηνιαίο μίσθωμα, ύψους 375 ευρώ, το οποίο λάμβανε από την εκμίσθωση καταστήματος, κείμενου στον [ ]

που της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 50% εξ αδιαίρετου, αφού δεν εργαζόταν και δεν διέθετε ατομικά εισοδήματα από την εργασία της, με εξαίρεση το χρονικό διάστημα από τις 09.09.2013 έως τις αρχές του έτους 2016, κατά το οποίο εργάσθηκε ως λαντζέρα στην επιχείρηση της εταιρείας [ ], όπου απασχολείτο επί μία ημέρα την εβδομάδα, επί τετράωρο, με μικτές μηνιαίες αποδοχές ύψους 82,05 ευρώ. Από τις 16.02.2016 είναι εγγεγραμμένη στα μητρώα ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ., χωρίς να λαμβάνει επίδομα ανεργίας. Ο σύζυγός της είναι συνταξιούχος του ΙΚΑ και όπως προκύπτει από τα ενημερωτικά σημειώματα συντάξεων του μηνός Οκτωβρίου 2017 οι καθαρές μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές του ανέρχονταν στο χρηματικό ποσό των 1.058,20 ευρώ (858,64 ευρώ η βασική σύνταξη και 199,56 ευρώ η επικουρική σύνταξη). Στα ίδια περίπου επίπεδα κυμαίνονταν και κατά το χρόνο κατάθεσης της ένδικης

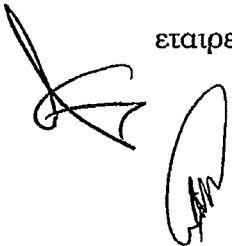
12
...φύλλο της .../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

αίτησης (βλ. την προσκομιζόμενη από την αιτούσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2014, στην οποία ο σύζυγός της δηλώνει ως άθροισμα κύριας σύνταξης το ποσό των 10.973,16 ευρώ και ως άθροισμα επικουρικής σύνταξης το ποσό των 2.617,44 ευρώ). Επομένως, το μηνιαίο οικογενειακό της εισόδημα ανερχόταν συνολικά στο χρηματικό ποσό των 1.433,20 ευρώ. Περαιτέρω, στην ακίνητη περιουσία της αιτούσας περιλαμβάνονται: 1) Η με στοιχεία Β-1 οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα) του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 70,30 τ.μ., έτους κατασκευής 1978, που βρίσκεται σε διάφορη οικοδομή, κτισμένη σε οικόπεδο στη θέση

το οποίο της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 100%. Το ανωτέρω ακίνητο η αιτούσα το απέκτησε δυνάμει της πράξης δωρεάς εν ζωή ποσοστού εξ αδιαιρέτου οριζόντιας ιδιοκτησίας της Συμβολαιογράφου Αθηνών σε συνδυασμό με την πράξη σύστασης οριζόντιας ιδιοκτησίας της ίδιας, ως άνω, Συμβολαιογράφου, που μεταγράφηκαν νόμιμα στα οικεία βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου. Αποτελεί δε την κύρια κατοικία της ίδιας και του συζύγου της, της οποίας ζητεί την εξαίρεση από την εκποίηση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, με αντικειμενική αξία που κατά το χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου ανερχόταν στο ποσό των 44.100 ευρώ. 2) Ισόγειο κατάστημα, επιφανείας 80 τ.μ., έτους κατασκευής 1965, κείμενο στην ίδια, ως άνω, οικοδομή, που της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, με το υπόλοιπο ποσοστό να ανήκει στην αδερφή της. Το ανωτέρω κατάστημα, αντικειμενικής αξίας κατά το χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου

Δικαστηρίου 28.800 ευρώ, η αιτούσα και η αδερφή της το εκμισθώνουν, εισπράττοντας η καθεμία το ποσό των 375 ευρώ ως μίσθωμα, βάσει των ποσοστών συγκυριότητάς τους. Και 3) οικόπεδο έκτασης 757 τ.μ., στο οποίο από το έτος 1910 είναι κτισμένη ημισόγεια αποθήκη, επιφανείας 67,80 τ.μ., αντικειμενικής αξίας κατά το χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο 3.855,60 ευρώ, και πρώτος πάνω από το ισόγειο όροφος, επιφανείας 98,81 τ.μ., αντικειμενικής αξίας κατά τον ίδιο, ως άνω, χρόνο 14.381,28 ευρώ. Το ανωτέρω οικόπεδο βρίσκεται στην

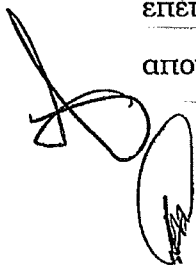
Άλλα εισοδήματα ή περιουσιακά στοιχεία δεν αποδείχθηκε ότι διαθέτει η αιτούσα και ο σύζυγός της. Το μηνιαίο κόστος διαβίωσης τους για διατροφή, ένδυση, υπόδηση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, λειτουργικά έξοδα κατοικίας, μετακινήσεις, επισκευές και συντήρηση οικιακού εξοπλισμού, είδη οικιακής κατανάλωσης και ατομικής φροντίδας, ενημέρωση, υπηρεσίες τηλεφωνίας, συμπεριλαμβανομένων φόρων, τελών και λοιπών υποχρεώσεών τους, ανερχόταν κατά το χρόνο συζήτησης της ένδικης αγωγής στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στο συνολικό ποσό των 1.250 ευρώ. Επιπρόσθετα, όπως αποδείχθηκε από την αξιολόγηση του ίδιου, ως άνω, αποδεικτικού υλικού, σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησής της, η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, που θεωρούνται ληξιπρόθεσμα με την κοινοποίηση της αίτησης: 1) Από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL P.L.C.», στη θέση της οποίας υπεισήλθε ως ειδικός διάδοχος η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», δυνάμει της 6005283655 σύμβασης δανείου, ποσό 8.469,53 ευρώ, 2) από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL P.L.C.», στη

Σφ. φύλλο της ...⁷⁸⁴.../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

θέση της οποίας υπεισήλθε ως ειδικός διάδοχος η εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «POLIS DANIA LIMITED», ήδη «POLIS DANIA DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», δυνάμει της με αρ. λογαριασμού 6005194906 σύμβασης δανείου, ποσό 26.873,38 ευρώ, με την αντίστοιχη απαίτηση να είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης Α' τάξεως επί της κύριας κατοικίας της αιτούσας, 3) από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία»: α) δυνάμει της 650001184462 σύμβασης στεγαστικού δανείου, ποσό 19.255,44 ευρώ και β) δυνάμει της 650001223329 σύμβασης στεγαστικού δανείου, ποσό 27.630,74 ευρώ, με την αντίστοιχη απαίτηση να είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης Β' τάξεως επί της κύριας κατοικίας της αιτούσας και 4) από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», δυνάμει της 10173100002859575 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, ποσό 17.730,54 ευρώ. Επομένως, το σύνολο των οφειλών της αιτούσας ανήλθε στο χρηματικό ποσό των 99.959,63 ευρώ. Με τα δεδομένα αυτά, τα έσοδα της αιτούσας συγκρινόμενα με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της από τις παραπάνω δανειακές συμβάσεις δεν της επιτρέπουν να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτησή τους, καλύπτοντας παράλληλα και τις προαναφερόμενες δαπάνες διαβίωσής της, παρά τη συνεισφορά σε αυτές του συζύγου της, καθώς η οφειλόμενη μηνιαία δόση ξεπερνά συνολικά το ποσό των 800 ευρώ, ενώ το ατομικό της εισόδημα ανέρχεται σε 375 ευρώ μηνιαίως και το οικογενειακό της στο ποσό των 1.433,20 ευρώ μηνιαίως. Έτσι, η αιτούσα βρίσκεται σε αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της. Η αδυναμία της αυτή, η οποία υπήρχε και κατά το χρόνο κατάθεσης της ένδικης αίτησης, είναι μόνιμη και γενική, αφού δεν αναμένεται αξιόλογη βελτίωση των εισοδημάτων της στο μέλλον, που να της επιτρέπει να ανταποκριθεί στις προαναφερόμενες δανειακές της

υποχρεώσεις. Η εκκαλούσα είχε πρωτοδίκως παραδεκτώς προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η αιτούσα εκ δόλου περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των οφειλών της. Ειδικότερα, ισχυρίστηκε ότι ο τραπεζικός της δανεισμός δεν υπήρξε αναγκαίος, αφού δεν εξυπηρέτησε κάποιο έκτακτο απρόβλεπτο γεγονός ή οικογενειακές ανάγκες της και ενώ τα ατομικά της εισοδήματα, προερχόμενα από την είσπραξη του μισθώματος και από την εργασία της ως λανιζέρα, ήταν χαμηλά, προκειμένου να εξασφαλίσει ένα ανώτερο βιοτικό επίπεδο κατήρισε τις ως άνω δανειακές συμβάσεις, γνωρίζοντας κατά την κατάρτιση αυτών ότι υπήρχε το ενδεχόμενο να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις καταβολές των δόσεων των δανείων αυτών, που ανέρχονταν στο ποσό των 890,80 ευρώ μηνιαίως, ακόμη και με τη συμβολή του συζύγου της, του οποίου οι μηνιαίες συντάξεις αποδοχές ανέρχονται σε 1.112,59 ευρώ και ότι αποδέχθηκε το ενδεχόμενο αυτό, καταρτίζοντας τις προαναφερόμενες δανειακές συμβάσεις και λαμβάνοντας τα ποσά των δανείων. Ο ανωτέρω ισχυρισμός είναι παραδεκτός και νόμιμος, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη σχετική μείζονα σκέψη της παρούσας, όμως, δεν αποδεικνύεται βάσιμος κατ' ουσίαν. Ειδικότερα, δεν αποδείχθηκε ότι η αιτούσα κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών της υποχρεώσεων, μεταξύ των ετών 2004-2010, προέβλεψε ως ενδεχόμενη την αδυναμία της να ανταποκριθεί στις δανειακές της υποχρεώσεις έναντι των πιστωτριών της και ότι αποδέχθηκε τούτο. Αντίθετα, όπως (αντι)αποδείχθηκε, το οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας κατά το χρόνο σύναψης των δανειακών συμβάσεων αλλά και μέχρι το έτος 2013, προερχόμενο από το μίσθωμα που κατά τα ανωτέρω εισέπραττε η ίδια και από τη σύνταξη του συζύγου της, προτού αυτή υποστεί περικοπές, στο πλαίσιο της δημοσιονομικής κρίσης που έπληξε τη χώρα, της επέτρεπε να ανταποκριθεί στις δανειακές υποχρεώσεις της, με αποτέλεσμα να μην μπορούσε τότε να προβλέψει ως πιθανή την

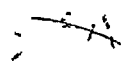

9^ο φύλλο της .../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

επιγενόμενη αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών της. Ειδικότερα, το μηνιαίο οικογενειακό της εισόδημα ανερχόταν το έτος 2004 στο ποσό των 1.721,65 ευρώ, το έτος 2005 στο ποσό των 1.796,42 ευρώ, το έτος 2006 στο ποσό των 1.814,45 ευρώ, το έτος 2007 στο ποσό των 2.498,34 ευρώ, το έτος 2008 στο ποσό των 2.500 ευρώ, το έτος 2009 στο ποσό των 2.852,88 ευρώ, το έτος 2010 στο ποσό των 2.546,30 ευρώ, το έτος 2011 στο ποσό των 2.050,52 ευρώ, το έτος 2012 στο ποσό των 1.696,07 ευρώ (βλ. τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα των αντίστοιχων οικονομικών ετών), με αποτέλεσμα να είναι μέχρι και τις αρχές του έτους 2014 συνεπής στην αποπληρωμή των δόσεων των δανείων. Έτσι, η αιτούσα, τόσο κατά την ανάληψη των δανειακών της υποχρεώσεων όσο και στη συνέχεια, μέχρι τις αρχές του έτους 2014, οπότε περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, λαμβάνοντας υπόψη το οικογενειακό της εισόδημα κατά τα προαναφερόμενα έτη και τις εν γένει συνθήκες διαβίωσής της, είχε την εύλογη πεποίθηση ότι θα ήταν συνεπής στις πληρωμές της. Ως εκ τούτου, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε το ίδιο και απέρριψε την ένσταση της εκκαλούσας περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου, ούτε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων και ο σχετικός (δεύτερος) λόγος της έφεσης είναι απορριπτός ως κατ' ουσίαν αβάσιμος.

Με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 του ν. 3869/2010 "Διαδικασία ρευστοποίησης περιουσίας - Προστασία κύριας κατοικίας" (3η έκδοση του άρθρου 9 Ν. 3869/2010), όπως ίσχυσε από 14.08.2015 μετά την τροποποίησή του με το νόμο 4336/2015 (ΦΕΚ Α' 94/14-8-2015), ορίζεται ότι " Εφόσον υπάρχει ρευστοποιήσιμη περιουσία, η εκποίηση της οποίας κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών ή όταν το δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να παρακολουθήσει και

να υποβοηθήσει την εκτέλεση των όρων ρύθμισης των οφειλών για την απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη ή την εξασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, ορίζεται εκκαθαριστής... Έργο του εκκαθαριστή είναι αυτό που προσδιορίζεται ειδικά με την απόφαση του διορισμού του και, σε κάθε περίπτωση, η διαχείριση της περιουσίας του οφειλέτη,... η προνομιακή ικανοποίηση των πιστωτών που έχουν εμπράγματη ασφάλεια στο εκποιούμενο πράγμα και η σύμμετρη ικανοποίηση των ανέγγυων πιστωτών... Από τη ρευστοποιήσιμη περιουσία του οφειλέτη, εξαιρούνται τα πράγματα που ορίζονται ως ακατάσχετα, σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 953 του ΚΠολΔ. Οι απαιτήσεις των πιστωτών ικανοποιούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ΚΠολΔ..." Στη συνέχεια η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 του ν. 3869/2010 τροποποιήθηκε με το νόμο 4346/2015 (4η έκδοση), που ισχύει από 01-01-2016 (ΦΕΚ Α' 152/1-1-2016) και με αυτήν ορίζεται πλέον ότι: "1. Εφόσον υπάρχει ρευστοποιήσιμη περιουσία, η εκποίηση της οποίας κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών, ή όταν το δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να παρακολουθήσει και να υποβοηθήσει την εκτέλεση των όρων ρύθμισης των οφειλών για την απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη ή την εξασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, ορίζεται εκκαθαριστής... Έργο του εκκαθαριστή είναι αυτό που προσδιορίζεται ειδικά με την απόφαση του διορισμού του και, σε κάθε περίπτωση, η διαχείριση της περιουσίας του οφειλέτη, η διασφάλισή της σε όλο το νόμιμο ύψος της χάριν των πιστωτών, η πρόσφορη εκποίησής της, η προνομιακή ικανοποίηση των πιστωτών που έχουν εμπράγματη ασφάλεια στο εκποιούμενο πράγμα και η σύμμετρη ικανοποίηση των ανέγγυων πιστωτών. Οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα περί συνδίκου εφαρμόζονται αναλόγως και στον εκκαθαριστή. ... Οι απαιτήσεις των πιστωτών ικανοποιούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ΚΠολΔ..." . Στην προκειμένη περίπτωση, με τον τρίτο λόγο της έφευξης

10²
...φύλλο της ... 204 .../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

της η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφασή του κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κατά πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων απέρριψε το αίτημα ρευστοποίησης της λοιπής, πλην της κύριας κατοικίας, περιουσίας της αιτούσας.

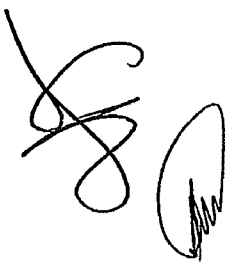
Από την εκτίμηση του ίδιου, ως άνω, αποδεικτικού υλικού, αποδείχθηκαν αναφορικά με τον τρίτο λόγο έφεσης τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Όπως προαναφέρθηκε, στην ακίνητη περιουσία της αιτούσας περιλαμβάνεται, εκτός από το διαμέρισμα που αποτελεί την κύρια κατοικία της και με την εκκαλουμένη εξαιρέθηκε από την εκποίηση κατά το άρθρο 9παρ. 2 του ν. 3869/2010, ένα ισόγειο κατάστημα, επιφανείας 80 τ.μ., έτους κατασκευής 1965, κείμενο στην οικοδομή στην οποία βρίσκεται η κύρια κατοικία της, που της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, με το υπόλοιπο ποσοστό να ανήκει στην αδερφή της, το οποίο είχε αντικειμενική αξία κατά το χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου 28.800 ευρώ και ένα οικόπεδο έκτασης 757 τ.μ., στο οποίο από το έτος 1910 είναι κτισμένη ημισόγεια αποθήκη, επιφανείας 67,80 τ.μ., αντικειμενικής αξίας κατά το χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο 3.855,60 ευρώ, και πρώτος πάνω από το ισόγειο όροφος, επιφανείας 98,81 τ.μ., αντικειμενικής αξίας κατά τον ίδιο, ως άνω, χρόνο 14.381,28 ευρώ. Το ανωτέρω οικόπεδο βρίσκεται

Η εκποίηση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων, όμως, κρίνεται ασύμφορη. Ειδικότερα, το μοναδικό ατομικό εισόδημα της αιτούσας, από το οποίο αυτή δύναται να εξυπηρετεί τη ρύθμιση που καθορίστηκε με την εκκαλουμένη απόφαση, προέρχεται από το μίσθωμα που εισπράττει από

την εκμίσθωση του ισογείου καταστήματος, κατά τα προαναφερόμενα και, ως εκ τούτου, η εκποίηση του δεν αποβαίνει προς όφελος των πιστωτριών. Ομοίως, ασύμφορη κρίνεται και η ρευστοποίηση του προαναφερόμενου οικοπέδου, αφού, λόγω της θέσης του, της παλαιότητας των κτισμάτων του (έτους κατασκευής 1910) και του μειωμένου αγοραστικού ενδιαφέροντος για ανάλογα οικόπεδα στην ίδια περιοχή, δεν πρόκειται να αποφέρει κάποιο σημαντικό τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτριών της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τα έξοδα της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ). Επομένως, σταθμίζοντας το ελάχιστο όφελος που δύναται να προκύψει για τις πιστώτριες με τη βλάβη που θα υποστεί από τη στέρση του η αιτούσα, η ρευστοποίησή του κρίνεται απρόσφορη. Ως εκ τούτου, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε το ίδιο δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου, ούτε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων και ο τρίτος λόγος έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα παραπονείται για το αντίθετο, είναι απορριπτέος ως κατ' ουσίαν αβάσιμος.

Κατόπιν τούτων, απορριπτομένων όλων των λόγων της έφεσης, πρέπει η υπό κρίση έφεση να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου της έφεσης στο δημόσιο ταμείο, κατ' άρθρο 495παρ. 4 ΚΠολΔ, ενώ δεν θα περιληφθεί διάταξη επιβολής δικαστικών εξόδων κατά το άρθρο 746 ΚΠολΔ, έστω και εάν πρόκειται για υπόθεση που κρίνεται κατά τους κανόνες της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3εδ.β' ν. 3869/2010), διότι σύμφωνα με την ειδική ρύθμιση του άρθρου 8παρ. 6β' του ν. 3869/2010 δεν επιδικάζονται εν προκειμένω δικαστικά έξοδα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

45
φύλλο της ..... 704 ...../2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Τμήμα Εφέσεων)

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης, της τρίτης και της τέταρτης των
εφεσιβλήτων και αντιμωλία των διαδικών.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την έφεση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του παραβόλου της έφεσης στο δημόσιο
ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις
..... 26/11/2023

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

1